Lietas Nr. 131016714
Lietas arhīva Nr. 104AA-0715-14/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 3.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese Z.Lagzdiņa,

tiesneses I.Amoliņa un S.Gļazere

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.aprīļa spriedumu, un

konstatēja:

2014.gada 27.janvārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10.rotas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA 960761 par to, ka 2014.gada 27.janvārī plkst. 19.58 Rīgā, vadītājs /pers. B/ vadīja transportlīdzekli /Nosaukums A/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa Vanšu tiltu no Citadeles ielas virzienā uz Pārdaugavu. Vadītājs nepakļāvās tādas personas atkārtotai vai vairākkārtīgai prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus. Vadītājam ar gaismas un skaņas signālu, kā arī pa mikrofonu vairākkārtīgi likts apturēt transportlīdzekli, uz ko vadītājs nereaģēja, izraisot ceļu satiksmei bīstamas situācijas. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta piektajā daļā (lietas 5.lapa).

2014.gada 24.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas vecākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu NR. PA 045638 par to, ka 2014.gada 27.janvārī plkst. 20.02 Rīgā, /pers. B/ vadīja transportlīdzekli „/nosaukums/", ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa Kalnciema ielu no Apūzes ielas puses Volguntes ielas virzienā, atrodoties narkotisko vielu iespaidā. Protokols sastādīts, pamatojoties uz medicīniskās pārbaudes protokola Nr. 581 Narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai un policijas darbinieka M.Valtra ziņojuma, bez /pers. B/ klātbūtnes. Atbildība par šādu pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – arī Latvijas APK) 149.^{15}panta piektajā daļā (lietas 4.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.aprīļa spriedumu (turpmāk tekstā – Spriedums) /pers. B/ atzīts par vainīgu pēc Latvijas APK 149.^{5}panta piektās daļas un 149.^{15}panta piektās daļas un sodīts ar administratīvo arestu uz 15 (piecpadsmit) diennaktīm, naudas sodu EUR 1200,00 (tūkstoš divsimt *euro*) apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem. /pers. B/ aizliegts iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem. /pers. B/ uzlikts par pienākumu saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 18.decembra noteikumu Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko un citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm", 3.punktu, segt narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes izdevumus EUR 167,75 (simtu sešdesmit septiņi *euro*, 75 centi) apmērā Valsts policijai (lietas 55. – 57.lapa).

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

Tiesa atzinusi, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. B/ 2014.gada 27.janvārī vadīja transportlīdzekli /Nosaukums A/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, protokolos norādītā vietā un laikā. Minēto apliecina arī pats pārkāpējs, paskaidrojot, ka vadījis tēva automašīnu.

Tiesa atzinusi, ka faktu, ka /pers. B/ nepakļāvās policijas amatpersonas atkārtotai vai vairākkārtīgai prasībai apturēt transportlīdzekli, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, pierāda 2014.gada 27.janvāra protokols par administratīvo pārkāpumu Nr. PA 96076. Savukārt, 2014.gada 27.janvāra protokols par administratīvo pārkāpumu Nr. PA 045638 apstiprina faktu, ka /pers. B/ vadīja transportlīdzekli, atrodoties narkotisko vielu iespaidā.

No policijas darbinieka ziņojumiem redzams, ka, veicot dienesta pienākumus, tika pamanīta lielā ātrumā braucoša automašīna. Tika pieņemts lēmums doto automašīnu apturēt, ieslēgti gaismas un skaņas signāli. Dotā automašīna palielināja ātrumu, vairākkārtīgi izraisot bīstamas ceļu situācijas. Policijas amatpersona vairākkārtīgi ar mikrofona palīdzību likusi apstāties, taču vadītājs to ignorējis. Vadītājam avarējot, tika pārbaudīts transportlīdzekļa /Nosaukums A/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, vadītājs. Vadītājs uzvedies neadekvāti, tika pielietots fizisks spēks, bija redzams, ka vadītājs atrodas apreibinošo vielu iespaidā.

Turklāt, iepazīstoties ar lietā esošo pierādījumu - CD ar videoierakstu, tiesa konstatējusi, ka /pers. B/ 2014.gada 27.janvārī vadītā automašīna /Nosaukums A/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, braukusi lielā ātrumā, izraisot bīstamas ceļu situācijas sev un citiem transporta līdzekļu kustības dalībniekiem.

Kā nepatiesu tiesa atzinusi /pers. B/ paskaidrojumu, ka viņš nav redzējis un dzirdējis policijas automašīnas skaņas un gaismas signālus, jo no minētā videoieraksta redzams, ka blakus joslās visas braucošās automašīnas apstājušās, izņemot /pers. B/ vadīto automašīnu, kura ignorējusi prasību apstāties, turpinājusi braukt, apdraudot ceļu satiksmi.

Medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 581 Narkotisko psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai un Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāti Nr. 924, apstiprina faktu, ka /pers. B/ ir konstatēts narkotisko vielu iespaids.

Tiesa konstatējusi, ka ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāti Nr. 924 nav pretrunā ar medicīnisko pārbaudi, jo abos gadījumos slēdziens -narkotisko vielu ietekme, izdarīts laboratorisko izmeklējumu rezultātā, veicot /pers. B/ urīna izmeklēšanu.

Ņemot vērā iepriekšminēto un tiesas sniegto argumentāciju, tiesa secinājusi, ka /pers. B/ atzīstams par vainīgu administratīvo pārkāpuma izdarīšanā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta piektās daļas un 149.^{5}panta piektās daļas un sodāms, atbilstoši minēto pantu sankcijās paredzētajiem sodiem.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.pantu, tiesa nav konstatējusi /pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus.

Tiesa secinājusi, ka par atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Latvijas APK 34.panta otro daļu atzīstams tas, ka /pers. B/ izdarītie administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē pastiprināja iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai.

Latvijas APK 29.panta 4.daļā noteikts, ka personai par transportlīdzekļa vai atpūtas kuģa vadīšanu alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē uz izdarītā pārkāpuma sankcijā noteikto termiņu atņem gan transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, gan atpūtas kuģa vadīšanas tiesības.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. B/ nav ieguvis kuģu vadīšanas tiesības, līdz ar ko viņam piemērojams aizliegums iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības.

Nosakot sodu, izvērtējot lietas materiālus, tiesa ņēmusi vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Nosakot sodu saskaņā ar Latvijas APK 35.pantu, tiesa noteikusi administratīvo sodu tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā, tiesa secinājusi, ka sankcija par izdarīto administratīvo pārkāpumu pēc Latvijas APK 149.^{5}panta piektās daļas un 149.^{15}panta piektās daļas ir vienāda.

Par minēto Spriedumu /pers. B/iesniedza apelācijas sūdzību, uzskatot, ka Spriedums nav pamatots uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem un tas balstīts uz apšaubāmām, nepietiekamām un pretrunīgām ziņām, ignorējot spēkā esošu likumu prasības.

Norāda, ka, lai konstatētu viņa vainu Latvijas APK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, nepieciešams konstatēt, ka viņš, vadot transportlīdzekli, nepakļāvās tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, kura pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus.

Uzskata, ka lietā pastāv strīds par to, vai pilnvarotās personas prasība apturēt transportlīdzekli bija atkārtota vai vairākkārtēja, un vai prasība tika izteikta Ceļu satiksmes noteikumu 68.punktā noteiktā kārtībā. Norāda, ka neredzēja un nedzirdēja, ka policijas darbinieki centās apturēt viņa vadīto transportlīdzekli. Norāda, ka 2014.gada 27.janvārī pēc strīda bija ļoti satraucies, dusmīgs, skaļi klausījies mūziku un ātrāk gribējis nokļūt Tukumā. Automašīna nebija noregulēta ērtai sēdēšanai un nebija noregulēti spoguļi, nav pamanījis, ka policija cenšas viņu apturēt, skaņas signālus nav dzirdējis. To, ka viņu mēģina apturēt, sapratis tikai tad, kad bija izvairījies no krustojumā iebraukušas policijas automašīnas. Tad satraucies, apjucis un vēlējies iebraukt autobusa pieturas stāvvietā, bet uzbraucis uz apmales un auto iesvieda kokā. Uzskata, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā viņa paskaidrojumus šajā lietā.

Sūdzības iesniedzējs atsaucas un citē likuma „Par policiju" 10.panta 6.punktu, 12.pantu, Ceļu satiksmes likuma 19.pantu, Ceļu satiksmes noteikumu 68.pantu.

Uzskata, ka lietā esošie materiāli, t.i., administratīvā pārkāpuma protokols un policijas darbinieku ziņojumi, nav pierādījumi viņa pārkāpuma konstatēšanai, jo nesatur ticamas un pārbaudāmas ziņas par pārkāpuma faktu.

Uzskata, ka no ziņojumos un protokolā aprakstītā neizriet, ka policijas inspektors ir devis viņa vadītajam transportlīdzeklim Ceļu satiksmes noteikumu 68.punktam atbilstošu atkārtotu vai vairākkārtīgu norādījumu apturēt transportlīdzekli, jo minētā likuma norma neparedz policijas darbiniekam lietot mikrofonu, lai izteiktu prasību transportlīdzekļa vadītājam apstāties.

Uzskata, ka lietas materiālos nav nepārprotamu un neapšaubāmu pierādījumu pārkāpuma faktam, ka viņš, vadot transportlīdzekli, nav pakļāvies policijas darbinieka vairākkārtīgai prasībai apturēt transportlīdzekli, kā tas norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. 960761, līdz ar ko nav konstatējams Latvijas APK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Uzskata, ka kritiski ir vērtējams lietas materiālos esošais Medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 581, jo tas ir sastādīts neatbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumiem Nr. 15, t.i., protokolā norādīts, ka ir konstatēts narkotisko vielu iespaids, bet nav fiksēts, ka ārsts būtu klīniski konstatējis narkotisko vielu iespaidu. Pie minētā uzskatāms, ka protokols ir sastādīts neatbilstoši, tajā norādītās ziņas ir apšaubāmas un šis pierādījums nav izmantojams. Līdz ar ko tiesa pati ir izdarījusi secinājumu, ka kādos izmeklējumos ir konstatēts iespaids.

Lūdz atcelt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.aprīļa spriedumu un izbeigt lietu.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija (turpmāk – tiesu kolēģija) secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, tiesu kolēģija nekonstatē.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta un 289.^{22}panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesu kolēģija, izvērtējot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas Sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi un vispusīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas Spriedumā ietvertajam

pamatojumam un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, pretēji sūdzības iesniedzēja apgalvojumam, ka tiesa nav ņēmusi vērā un nav vērtējusi viņa paskaidrojumus, ir devusi savu vērtējumu sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta astoto daļu pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai bez saprātīgām šaubām apgalvotu, ka /pers. B/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{5}panta piektās daļas un 149.^{15}panta piektās daļas.

Tiesu kolēģija secina, ka /pers. B/ vaina administratīvo pārkāpumu izdarīšanā ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā. Pirmās instances tiesa ir vērtējusi lietā esošās ziņas, kas izriet no pārkāpēja paskaidrojumiem, kopsakarā ar citiem pārējiem administratīvās lietas materiāliem un devusi savus secinājumus par to pieļaujamību, ticamību un attiecināmību, kas ir pietiekami, lai novērstu šaubas, un tiesu kolēģija pilnībā pievienojas šiem secinājumiem.

Tiesu kolēģija uzskata, ka pārkāpējam piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvo pārkāpumu smagumu un bīstamību, un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot Latvijas APK 149.^{5}panta piektās daļas un 149.^{15}panta piektās daļas sankcijā paredzēto sodu.

Papildus tiesas motivācijai un argumentiem, tiesu kolēģija izsaka savus secinājumus par apelācijas sūdzības argumentiem.

Latvijas APK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzēta atbildība par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus.

Tiesu kolēģija konstatē, ka lietā ir pierādīts, ka /pers. B/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, t.i., nepakļāvās atkārtotai un vairākkārtīgai policijas darbinieku prasībai apturēt transportlīdzekli, bet sūdzības iesniedzēja norādītie apstākļi negūst apstiprinājumu.

Tiesu kolēģija, tāpat kā pirmās instances tiesa, nesaskata pamatu apšaubīt lietā esošos pierādījumus, t.sk., administratīvo pārkāpumu protokolus, policijas darbinieku ziņojumus un lietai pievienoto videomateriālu.

Tāpat tiesu kolēģija nekonstatē policijas darbinieku ieinteresētību sniegt nepatiesas vai sūdzības iesniedzēju apmelojošas ziņas.

Ceļu satiksmes likuma 19.pnta pirmā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekam ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus un jāizpilda policijas darbinieku prasības.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu (CSN) 68.punktu transportlīdzekļa vadītājs aptur transportlīdzekli, ja policijas darbinieks dod norādījumu apturēt transportlīdzekli ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērstas rokas vai zižļa svārstveida kustību, vai ar horizontāli vērstu roku vai zizli, atrodoties uz brauktuves.

CSN 34.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības.

Pie minētā, /pers. B/ saskaņā ar CSN 34.punkta nosacījumiem bija pienākums redzēt un dzirdēt, ka ceļu policijas inspektori, atbilstoši CSN 68.punktam, dod norādījumu apturēt transportlīdzekli, kurš ir kustībā pa ceļu satiksmei paredzētu ceļu.

Tiesu kolēģija uzskata, ka /pers. B/ versija par to, ka viņš nav redzējis un dzirdējis policijas darbinieku prasību apturēt transportlīdzekli, iespējams, tāpēc, ka transportlīdzekļi ir aprīkoti ar skaņu slāpējošiem materiāliem, audiotehniku, kuras lietošana jebkādā skaļumā nav aizliegta, ka viņš ir bijis satraucies, dusmīgs pēc strīda, klausījies skaļi mūziku un gribējis ātrāk nokļūt Tukumā, ir vērtējama kā vēlēšanās izvairīties no atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Turklāt, minētie apstākļi nekādā gadījumā nedod personai pamatu neievērot Ceļu satiksmes likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības.

Tiesu kolēģijas ieskatā, administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PA 960761 un policijas darbinieku ziņojumos minētais, ka vadītājam vairākkārtīgi likts apstāties ar „mikrofona" palīdzību, nav pretrunā CSN 68.punkta prasībām par transportlīdzekļa vadītāja pienākumu apturēt transportlīdzekli.

Latvijas APK 149.^{15}panta piektā daļa paredz atbildību par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

Kā redzams no apelācijas sūdzības satura, sūdzības iesniedzējs faktiski apstrīd Medicīniskās pārbaudes protokola Nr. 581 atbilstību Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumiem Nr. 15.

Tiesu kolēģija, pretēji sūdzības iesniedzēja norādītajam, konstatē, ka Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr. 581 Narkotisko psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai ir norādīts, ka /pers. B/ ir konstatēts narkotisko vielu reibums laboratorisko izmeklējumu rezultātā (lietas 7.lapa o.p.), kā arī lietā ir Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāti Nr. 924 (lietas 8.lapa).

Pie minētā atzīstams, ka Medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 581 atbilst Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumiem Nr. 15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids".

Kā redzams no Medicīniskās pārbaudes protokola Nr. 581 un Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr. 924, /pers. B/ urīnā ir atrastas tetrahidrokanabinola skābes „zīmes".

Tādējādi, tiesu kolēģija uzskata, ka nav pamata atzīt, ka Medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 581, kurā pārkāpējam konstatēts narkotisko vielu iespaids, būtu nepareizs un pretrunā Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr. 924, kā to norāda sūdzības iesniedzējs.

Saskaņā ar spēkā esošo Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumu Nr. 847 „Noteikumi par Latvijā kontrolējamām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" 2.pielikumu, tetrahidrokanabinols un tā stereoķīmiskie varianti ir iekļauts II sarakstā un pieskaitāms pie ļoti bīstamām narkotiskām vielām un tām pielīdzinātām psihotropām vielām, kuras atļauts izmantot medicīniskiem un zinātniskiem mērķiem.

Saskaņā ar likuma „Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumīgās aprites kārtību" 36.panta nosacījumiem II un III sarakstā iekļautās vielas un zāles pacientiem drīkst izsniegt tikai pret recepti, kurā norādīta to terapeitiskā lietošana.

Tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzība nesatur tādus faktus, kuri nebija zināmi, taisot nolēmumu pirmās instances tiesā, sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, bet sūdzības iesniedzēja nepiekrišana tiesas pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu Sprieduma atcelšanai.

Tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, izskatot lietu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa nosacījumus un prasības nav pārkāpusi, tiesa konkrētās pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 14.aprīļa spriedumu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību **noraidīt**.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese (personiskais paraksts) Z.Lagzdiņa

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Amoliņa

Tiesnese (personiskais paraksts) S.Gļazere